

— eller hvorledes Fattigloven nu blev anlagt — dækkes af den stedlige Kreds, og kun den virkelig fremkommande Underbalance maatte dækkes ved et almindeligt Tilskud fra Statskassens Side, saa vilde der i denne Henseende ikke være nogen særdeles Bæmselighed. Hvad Forpleiningsforholdene angaar, vil det ses, at for saa vidt Beregningerne passe til det virkelige Forbrug begge Steder, leves der noget bedre i 3die Klasse i Sylland end i Ostifterne, og derimod noget ringere i første Klasse i Sylland end i Ostifterne, saa at Forfjellen mellem første Klasse og 3die Klasse's Forpleining i Vordingborg er 126 Rd., medens den i Aarhus kun er 82 Rd. De Beregninger, hvor igennem man kommer hertil, ere noget forskellige. Udvalget har ønsket, at man gif frem efter den samme Fremgangsmaade, og at da formentlig den maatte vælges, som bruges i Sylland, hvor man regner et vist Quantum af visse bestemte Vareer for hver enkelt Person i den paagældende Klasse og beregner den med den Pris, der sættes paa enhver Vare. Derved og desuden ved en fuldstændig ensartet Benævnelse paa de forskellige Poster i de forskellige Budgetter, vilde Overfigten noget lettes. For Dvrigt skal det bemærkes, at begge Budgetter ere i Virkeligheden omhyggeligt affattede og vel forsynede med oplysende Bilag, og de Uoverensstemmelser, her er Tale om, ville være meget let rettede. Udvalget har troet at burde henville til den ærede Ministers Overveelse, om ikke en noget større Lægehjælp vilde være at anbefale ved disse Anstalter. Der er en Overlage, en Hæservelage og en Lægeandibat hørt Sted. Det er meget store Anstalter, og Overlagerne ere nu ældre Mænd. Her omhandles en Sygdom, hvorom det maa siges, at forholdsvist et ikke ringe Tal af Befolkningen lider derunder. Det vil vistnok, selv om det ikke skulde være strengt nødvendigt at faae en forøget Lægehjælp ved disse Anstalter, hvilket ikke kan antages, da det ikke er forlangt, dog have sin Betydning, om man ved at indrette en Lægeplads mere paa hvert Sted gav for nogle Maaneder, $\frac{1}{2}$ Aar eller hvor længe det nu kunde være, dygtige yngre Mænd Anledning til at opholde sig ved saadanne Anstalter. Disse Spørgsmaal have ikke saa stor pekuniær Betydning, at det overfor den hele store Opgave vilde have noget videre at sige. Det er altsaa disse 3—4 Spørgsmaal, man har tilladt sig at fremdrage under Forhandlingen af denne Sag. Hvad angaar det Ændringsforslag, der er omtalt i Betænkningen under Nr. 207, har Udvalget Intet at erindre mod Lønningernes Forhøielse for 1874—75, saa meget mindre som det i det Væsentlige passer med, hvad der allerede gjælder for Nørrejyland. Naar der derimod foreslaas en stigende Løn aarvis, efter som de tjene, kan dette for en vis Grad anerkjendes for et rigtigt Princip; men just at anvende det paa en saadan Maade, at det gif

Udseende af, at man vilde binde dem saa godt som for bestandigt til Anstalten, tror Udvalget ikke vil være rigtigt, for saa vidt der da ogsaa senere maatte blive Spørgsmaal om en Slags Alderdomsforsørgelse eller Pension. At derimod de have noget Mere, som have tjent lidt længere, end Andre, der have tjent kortere, vilde i og for sig være hensigtsmæssigt. Jeg har nu omtalt, hvad der er anført i Betænkningen under § 20, og hvad dertil hører under §§ 25—26. Minnelige Betragtninger i Dvrigt til Budgettet skal jeg afholde mig fra at anfille.

Diufer: Til de Bemærkninger, der faldt fra den ærede Ordfører med Hensyn til Udskrivningen, skal jeg knytte et Par andre. Af de Oplysninger, der ere os meddelte, frengaar det endvidere, at der i flere Retninger har hersket et noget andet Forhold i 5te Udskrivningskreds, i det Mindste ved den sidste Sæssion, end i andre Kredse. Man har saaledes der kun fundet 89 dygtige til Rytteri, og der skal bruges 90. Nu gaar der altid nogle fra, idet de ikke nyde, saa at der vil blive for saa at indfalde til 5te Dragonregiment i Randers, som udskrives fra denne Kreds. Til Trainkonstabler har man kun fundet 41, saa da der i Alt skal bruges 216, kan Kredsen ikke levere den Femtedel, som den skulde levere til denne Vaabenart. Naar imidlertid den ærede Ordfører henvendte sig til Justitsministeren med Opfordring til at lade det hele Forhold undersøge, saa at vi kunde opnaa en ensartet Behandling i de forskellige Udskrivningskredse, skal jeg bemærke, at jeg ved at besjæftige mig med Resultaterne fra Sæssionen i de forskellige Kredse i de Aar, der ere forløbne siden vi fik Hærløven, er kommen til det Resultat, at der er, hvad Behandlingen angaar i flere Kredse, opnaaet nogenlunde Fasthed. Dette gjælder især 1ste, 2den, 4de og 6te Kredse. Der er ikke saa store Afvigelser, at der er Anledning til nogen Klage af nogen Betydning. Derimod forholder det sig lidt anderledes for 3die Kredses Bedkommende; der kunde der maaste ogsaa være lidt at sige, skjøndt man vil vide, at blandt Befolkningen i 3die Kreds — Fyen med omliggende Der — findes der forholdsvis flere, der ikke ere dygtige til egentlig Krigstjeneste, end i andre Kredse. Derimod har Sæssionsudfaldet i 5te Kreds i Regelen vist sig mindre gunstigt end for de andre Kredse, noget bedre i de senere Aar end f. Ex. i 1869, da man udskrev $\frac{1}{3}$ til Militærarbeidere og ikke Halvdelen af dem, der bleve behandlede, fandtes dygtig til egentlig Krigstjeneste. Saa forbedrede Forholdene sig i de senere Aar; men efter at der til den sidste Udskrivning er kommet en ny Udskrivningschef, er det flette Forhold atter kommet frem, som Udvalget har oplyst i Betænkningen, at der ikke engang fandtes en Treiedel dygtige til egentlig Krigstjeneste, og at